

att tala om sig själv

Samma år jag miste min högra underarm
förstod jag, som resultat av amputationen,
att jag ville bli psykolog.

Det är en ovanlig början på ett yrke.

Jag försökte slå mig fri från min mamma.
Jag var hennes högra hand.

Att jag skulle välja det dynamiska sättet
att ta mig an mina medmänniskor
var självskrivet
det fanns inget annat sätt.,

Jag ångrar inte en dag av mitt liv
och inte en sekund jag ångrar
mitt yrkesval.

Det handlar inte om små enskilda lösningar
på enskilda problem med namn
vi kallar diagnoser.

Att få tala om oss själva i lugn och ro
vidgar allt
gör oss snällare
och nöjda med vad vi har.

Det värsta detta samhälle vet.

Det är en mini...men dock revolution.

Att kunna vara sig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten